

sagde? Jeg sagde udtrykkelig, at dette bestemte Eksempel, som jeg kendte hjemme fra, havde jeg med Villie ladet være med at bruge, hvorfor siger det ærede Medlem saa, at jeg tager en bestemt, bekendt Ejendom, naar jeg udtrykkelig siger, at det nok skal passe i al Almindelighed paa Ejendommene i Aarhus og Skanderborg Amt? Jeg synes ikke, at det er klogt at fremdrage saadanne Ting, naar de bevislig er urigtige. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg vilde have Kapitalisterne over til Skjoldlevkredsen for at faa dem til at stemme paa mig ved næste Valg. Det ærede Medlem ved jo slet ikke, om jeg stiller mig til næste Valg, og han har jo heller ikke Brevskab om, at naar der kom Kapitalister derover, at de da vilde stemme paa mig. Men det mærkeligste er, at jeg ikke med et eneste Ord har talt om Skjoldlevkredsen. Jeg vil have dem over til Jeksen, men Jeksen ligger ikke i Skjoldlevkredsen, men i Skanderborg. Saa sagde det ærede Medlem, at han vilde ikke forsvare Kapitalisterne hverken i Kjøbenhavn eller andre Steder. Saa har jeg virkelig undret mig over, at det ærede Medlem har staaet og jamret og klaget over Kapitalisterne baade i Kjøbenhavn og andre Steder. (*Borgbjerg.* Det er ikke sandt!) Jo, det er i Grunden sandt. Det ærede Medlem kan ikke paa en Gang staa og jamre og klage sig saa stærkt over Skatterne i Kjøbenhavn, uden samtidig at forsvare og beklage Kapitalisterne, thi det er dog først og fremmest Kapitalister, Pensionister og Embedsmænd, som det kommer til at gaa ud over, det behøver man ikke at være Matematiker for at regne ud efter gammel, simpel Logik. Efter den Skatteordning, vi nu have, betales der jo ikke en eneste Øre i Statsskat af den løse Formue: Renter, Dividender, Pensioner og Gager. Jeg hører jo selv til den Slags Folk, thi jeg betaler ikke en rød Øre i direkte Skat til Staten, men vil nu komme til at betale, naar vi faa en Formue- og Indkomstskat, og naar det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) talte om, at Agrarerne vare de værste, og at de bedømte Skattereforment udelukkende efter, om de selv havde Fordel af den eller ikke, saa maa jeg jo sige, at den Bebrejdelse kan ikke ramme mig. Jeg er ogsaa Agrar, jeg er Medlem af Agrarforeningen, men naar jeg staaar her og forsvarer den ny Skattereform, kan aldrig noget Menneske bebrejde mig, at det er fordi jeg selv har personlig Fordel deraf, jeg vil endogsaa faa temmeligt betydeligt Tab deraf. (*Sabroe:*

Alt for lidt!) Ja, det mener jeg ogsaa, jeg mener ogsaa, at vi skulde lidt højere op, men andre Medlemmer ville jo have det ned og ville ikke have, at vi skulde betale saa meget.

Saa sagde det ærede Medlem, at han var imod, at Kjøbenhavn ikke maatte gaa højere i Skat end 2 pCt. Deri kan jeg godt være enig med det ærede Medlem — thi det hænder ogsaa, at jeg kan være enig med ham. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man skal have et idyllisk Fristed i Kjøbenhavn, hvor Folk saa kunne sætte sig hen og leve af deres Indtægter, hvad enten det nu er Pensioner, Renter eller Gager imod en ganske billig Skat. Lad dem kun faa Lov til at beskatte dem, jo højere des bedre, og naar de sætte dem noget ordentligt i Skat, saa komme de maaske ud paa Landet til os andre. Her betale de kun 3 pCt., medens vi andre Steder maa betale baade 10 og 11. Jeg har ikke det mindste imod, at de faa Lov til at opkræve baade 10 og 11 pCt. i Kjøbenhavn, vel at mærke af dem selv.

Jeg kommer nu til selve Beregningerne . . . . .

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det vilde være ønskeligt at afslutte Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag i Dag, og jeg vil derfor opfordre ærede Medlemmer til at udtale sig i størst mulig Korthed.

J. Nielsen: Ja, det skal jeg ogsaa! Det ærede Medlem erklærede i Gaar, at han ikke følte sig afkræftet, hverken af den Imødegaelse, den ærede Minister eller den ærede Ordfører for Flertallet (T. Larsen) havde fremsat over for hans Beregninger. Nej, men det er der vist ingen, der har tænkt paa, jeg har aldrig ventet at se det ærede Medlem skulde føle sig afkræftet af den Grund, og naar jeg og andre Medlemmer af det høje Ting har imødegaet ham, saa har det ikke været for at faa andre ærede Medlemmer overbeviste om, at hans Beregninger vare forkerte. Det ærede Medlem fastholdt nu Rigtigheden af sine Beregninger, og at han gjorde det forundrede mig aldeles ikke, men derimod undrede det mig, at det ærede Medlem nærmere oplyste, hvorledes han havde baaret sig ad med at udregne de 7 Mill. Kr. som Fordel for Agrarerne. Det skulde det ærede Medlem ikke have gjort, thi derved kom han for Skade selv at bevise, at hans Beregninger netop vare forkerte. Han erklærede jo, at kan ikke